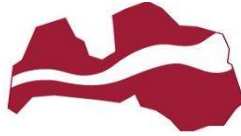

LATVIJAS LAUKU
KONSULTĀCIJU UN
IZGLĪTĪBAS CENTRS

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībai

**Saimniecības apmeklējuma lapa
dzīvnieku identifikācijā un reģistrācijā, sabiedrības un dzīvnieku veselības, dzīvnieku labturības jomā**

Saimniecības nosaukums

Adrese

Saimniecības pārstāvis

Datums

SIA "Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs"

(savstarpējās atbilstības atbalsta nodrošināšanas

sniedzēja nosaukums, konsultanta vārds, uzvārds, tālrunis)

(vārds, uzvārds)

Nr. p. k.	Savstarpējās atbilstības prasība	ES tiesību akts (panta, punkta Nr.)	LR normatīvais akts (panta, punkta Nr.)	Prasība		Piezīmes
				attiecas	neattiecas	
II. Sabiedrības veselība, dzīvnieku veselība un augu veselība						
4. Pārtikas nekaitīgums						
4.1. Pārtikas vispārējās nekaitīguma prasības						
4.1.1.	Pārtikas nekaitīguma prasības 1. Pārtiku nelaiž tirgū, ja tā nav nekaitīga. 2. Uzskata, ka pārtika nav nekaitīga, ja domā, ka tā: a) var kaitēt veselībai; b) nav derīga lietošanai cilvēku uzturā.	Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 28.janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, 14., 15.pants, 17.panta 1.punkts, 18., 19. un 20.pants				
4.1.2.	2. Uzskata, ka pārtika nav nekaitīga, ja domā, ka tā: a) var kaitēt veselībai b) nav derīga lietošanai cilvēku uzturā.					
4.1.3.	3. Nosakot, vai pārtika nav nekaitīga, ņem vērā: a) parastos apstākļus, kādos patērētājs lieto pārtiku, un apstākļus katrā ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmā b) informāciju, ko sniedz patērētājam, tostarp informāciju uz etiķetes vai citu patērētājam parasti pieejamu informāciju par to, kā izvairīties no īpašas negatīvas ietekmes uz veselību, ko izraisa kāds konkrēts pārtikas produkts vai konkrētas kategorijas pārtikas produkti					

4.1.4.	4. Nosakot, vai pārtika var kaitēt veselībai, ņem vērā: a) ne tikai minētās pārtikas iespējamo tūlītējo un/vai īstermiņa un/vai ilgtermiņa ietekmi uz tās personas veselību, kura to lieto uzturā, bet arī ietekmi uz nākamajām paaudzēm b) iespējamo kumulatīvo toksisko iedarbību c) konkrētas kategorijas patērētāju veselības jutīgumu, ja pārtika ir paredzēta minētajās kategorijas patērētājiem	Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 28.janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, 14., 15.pants, 17.panta 1.punkts, 18., 19. un 20.pants				
4.1.5.	5. Nosakot, vai pārtika ir nederīga lietošanai cilvēku uzturā, ņem vērā, vai pārtika cilvēku uzturā atbilstīgi tās paredzētajai lietošanai nav lietojama piesārņojuma dēļ, ko radījis kāds svešķermenis vai kas cits, vai pūšanas, bojāšanās vai trūdēšanas dēļ					
4.1.6.	6. Ja kāds pārtikas produkts, kurš nav nekaitīgs, ir daļa no pārtikas partijas vai sūtījuma, kas ir no vienas un tās pašas klases precēm vai precēm ar vienu un to pašu aprakstu, tad pieņem, ka visa pārtika šajā partijā vai sūtījumā nav nekaitīga, ja vien pēc rūpīga novērtējuma nav pierādījumu, ka atlikusi partija vai sūtījums ir nekaitīgs					
4.1.7.	7. Pārtiku, kas atbilst īpašiem Kopienas noteikumiem, kuri reglamentē pārtikas nekaitīgumu, uzskata par nekaitīgu, ciktāl tas skar aspektus, uz kuriem attiecas minētie īpašie Kopienas noteikumi					
4.1.8.	8. Pārtikas atbilstība īpašiem noteikumiem, kas uz to attiecas, neliedz kompetentajām iestādēm veikt atbilstīgus pasākumus, lai noteiktu ierobežojumus tās laišanai tirgū vai lai pieprasītu to izņemt no tirgus, ja ir pamatotas aizdomas, ka minētā pārtika nav nekaitīga, kaut gan šāda atbilstība pastāv					
4.1.9.	9. Ja nav īpašu Kopienas noteikumu, tad pārtiku uzskata par nekaitīgu, ja tā atbilst īpašajiem valsts tiesību aktu noteikumiem, kas reglamentē pārtikas nekaitīgumu tajā dalībvalstī, kuras teritorijā minēto pārtiku laiž tirgū, un ja tādi noteikumi ir izstrādāti un tos piemēro, neierobežojot Līgumu, jo īpaši tā 28. un 30. pantu.					
4.2. Higiēnas noteikumi						

4.2.1.	<p>Higiēnas noteikumi: I PIELIKUMS PRIMĀRĀ RAŽOŠANA A DAĻA: PRIMĀRĀS RAŽOŠANAS UN AR TO SAISTĪTO DARBĪBU VISPĀRĪGIE HIGIĒNAS NOTEIKUMI II. HIGIĒNAS NOTEIKUMI: 4. Pārtikas aprītē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem, kas audzē, izmanto vai medī dzīvniekus vai ražo dzīvnieku izcelsmes pirmproduktus, pēc vajadzības jāveic attiecīgi pasākumi: g) atkritumi un bīstamās vielas jāuzglabā un ar tām jārīkojas tā, lai nepieļautu piesārņojumu; h) jānovērš ar pārtiku cilvēkiem pārnēsājamo lipīgu slimību ievazāšana un izplatīšanās, arī veicot piesardzības pasākumus, kad tiek ievesti jauni dzīvnieki, un ziņojot kompetentajām iestādēm par minēto slimību iespējamiem uzliesmojumiem; j) pareizi jāizmanto barības piedevas un veterinārās zāles, kā to paredz attiecīgie tiesību akti.</p>					
4.2.2.	<p>5. Pārtikas aprītē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem, kas ražo vai novāc augu produktus, pēc vajadzības jāveic attiecīgi pasākumi: f) atkritumi un bīstamās vielas jāuzglabā un ar tām jārīkojas tā, lai nepieļautu piesārņojumu; h) pareizi jālieto augu aizsardzības līdzekļi un biocīdi, kā to paredz attiecīgie tiesību akti</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regulas (EK) Nr. 852/2004 par pārtikas produktu higiēnu I pielikuma A daļas II nodaļas 4.punkta "g", "h", "j" apakšpunkts, 5.punkta "f" un "h" apakšpunkts un 6.punkts, I pielikuma A daļas III nodaļas 8.punkta "a", "b", "d", "e" apakšpunkts un 9.punkta "a" un "c" apakšpunkts</p>				
4.2.3.	<p>6. Ja saņemta informācija par oficiālās kontroles laikā konstatētām problēmām, pārtikas aprītē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem jāveic koriģējošas darbības.</p>					
4.2.4.	<p>III. UZSKAITE 8. Pārtikas aprītē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem, kas audzē dzīvniekus vai ražos dzīvnieku izcelsmes pirmproduktus, jo īpaši jāglabā dokumenti par: a) dzīvniekiem izbarotās barības veidu un izcelsmi; b) veterinārajām zālēm vai citiem medikamentiem, kas ievadīti dzīvniekiem, ievadīšanas datumiem un zāļu izdalīšanās periodiem; d) visu veikto analīžu rezultātiem no dzīvnieku vai citiem cilvēka veselībai nozīmīgiem paraugiem, kas ņemti diagnostikas nolūkiem, e) par visiem attiecīgiem ziņojumiem un pārbaudēm, kas veiktas dzīvniekiem vai dzīvnieku izcelsmes produktiem.</p>					

4.2.5.	9. Pārtikas aprītē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem, kas ražo vai novāc augu produktus, jo īpaši jāglabā dokumenti par: a) augu aizsardzības līdzekļu un biocīdu jebkāda veida izmantošanu; c) visu veikto analīžu rezultātiem no augu vai citiem cilvēka veselībai nozīmīgiem paraugiem.				
4.2.6.	Farmakoloģiski aktīvas vielas to klasifikācija. Maksimāli pieļaujamo atliekvielu saturs dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos	Eiropas Komisijas 2009. gada 22. decembra Regulas (ES) Nr. 37/2010 par farmakoloģiski aktīvajām vielām un to klasifikāciju pēc to atlieku maksimāli pieļaujamā satura dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos pielikums.			

4.2.7.	<p>Farmakoloģiski aktīvo vielu klasificēšana.</p> <p>1. Komisija klasificē farmakoloģiski aktīvās vielas, par kurām sniegts aģentūras atzinums par maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu saskaņā ar attiecīgi 4., 9. vai 11. pantu.</p> <p>2. Klasifikācijā ietver farmakoloģiski aktīvo vielu sarakstu un terapeitiskās klases, pie kurām vielas pieder. Klasificēšana nozīmē arī to, ka katrai šādai vielai un attiecīgā gadījumā konkrētam pārtikas produktam un sugai nosaka vienu no šādiem elementiem:</p> <p>a) maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu b) pagaidu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu; c) nav noteikta vajadzība konstatēt maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu; d) aizliegums vielu ievadīt.</p> <p>3. Maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu nosaka, ja tas vajadzīgs cilvēku veselības aizsardzības nolūkos:</p> <p>a) atbilstīgi aģentūras atzinumam saskaņā ar attiecīgi 4., 9. vai 11. pantu; vai b) atbilstīgi Kopienas deleģācijas neapstrīdētam balsojumam Codex Alimentarius komisijā par farmakoloģiski aktīvas vielas, kas paredzēta lietošanai veterinārās zālēs, maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu, ja zinātniskie dati, kas ņemti vērā, ir bijuši pieejami Kopienas deleģācijai pirms Codex Alimentarius komisijas lēmuma. Šajā gadījumā aģentūrai papildu izvērtējums nav jāveic.</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulas (EK) Nr. 470/2009, ar ko nosaka Kopienas procedūras farmakoloģiski aktīvo vielu atlieku pieļaujamo daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos, ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 2377/90 un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/82/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 726/2004, 14. pants.</p>				
--------	---	---	--	--	--	--

4.2.7.	<p>4. Pagaidu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu var noteikt, ja zinātniskie dati ir nepilnīgi, ar nosacījumu, ka nav pamata uzskatīt, ka attiecīgās vielas atliekas ierosinātajā līmenī apdraud cilvēku veselību. Pagaidu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzums attiecas uz noteiktu laika posmu, kas nepārsniedz piecus gadus. Šo laika posmu var vienu reizi pagarināt uz laika posmu, kas nepārsniedz divus gadus, ja var pierādīt, ka šāds pagarinājums ļautu pabeigt notiekošos zinātniskos pētījumus.</p> <p>5. Maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu nenosaka, ja atbilstīgi atzinumam saskaņā ar attiecīgi 4., 9. vai 11. pantu cilvēku veselības aizsardzības nolūkos tas nav vajadzīgs. 6. Atbilstīgi atzinumam saskaņā ar attiecīgi 4., 9. vai 11. pantu vielas ievadīšanu produktīvajiem dzīvniekiem aizliedz, ja tiek izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:</p> <p>a) ja kādas farmakoloģiski aktīvās vielas vai tās atlieku atrašanās dzīvnieku izcelsmes produktos var apdraudēt cilvēku veselību;</p> <p>b) ja nav iespējams izdarīt galīgos secinājumus par vielas atlieku ietekmi uz cilvēku veselību.</p> <p>7. Ja tas vajadzīgs cilvēku veselības aizsardzības nolūkos, klasifikācijā ietver nosacījumus un ierobežojumus tādu farmakoloģiski aktīvu vielu lietošanai, kuras izmanto veterinārajās zālēs un kurām ir vai nav noteikts maksimāli pieļaujama atlieku daudzums.</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulas (EK) Nr. 470/2009, ar ko nosaka Kopienas procedūras farmakoloģiski aktīvo vielu atlieku pieļaujamo daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos, ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 2377/90 un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/82/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 726/2004, 14. pants.</p>				
--------	--	---	--	--	--	--

4.2.7.	<p>4. Pagaidu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu var noteikt, ja zinātniskie dati ir nepilnīgi, ar nosacījumu, ka nav pamata uzskatīt, ka attiecīgās vielas atliekas ierosinātajā līmenī apdraud cilvēku veselību. Pagaidu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzums attiecas uz noteiktu laika posmu, kas nepārsniedz piecus gadus. Šo laika posmu var vienu reizi pagarināt uz laika posmu, kas nepārsniedz divus gadus, ja var pierādīt, ka šāds pagarinājums ļautu pabeigt notiekošos zinātniskos pētījumus.</p> <p>5. Maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu nenosaka, ja atbilstīgi atzinumam saskaņā ar attiecīgi 4., 9. vai 11. pantu cilvēku veselības aizsardzības nolūkos tas nav vajadzīgs.</p> <p>6. Atbilstīgi atzinumam saskaņā ar attiecīgi 4., 9. vai 11. pantu vielas ievadīšanu produktīvajiem dzīvniekiem aizliedz, ja tiek izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:</p> <p>a) ja kādas farmakoloģiski aktīvās vielas vai tās atlieku atrašanās dzīvnieku izcelsmes produktos var apdraudēt cilvēku veselību;</p> <p>b) ja nav iespējams izdarīt galīgos secinājumus par vielas atlieku ietekmi uz cilvēku veselību.</p> <p>7. Ja tas vajadzīgs cilvēku veselības aizsardzības nolūkos, klasifikācijā ietver nosacījumus un ierobežojumus tādu farmakoloģiski aktīvu vielu lietošanai, kuras izmanto veterinārajās zālēs un kurām ir vai nav noteikts maksimāli pieļaujamais atlieku daudzums.</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulas (EK) Nr. 470/2009, ar ko nosaka Kopienas procedūras farmakoloģiski aktīvo vielu atlieku pieļaujamo daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos, ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 2377/90 un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/82/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 726/2004, 14. pants.</p>				
--------	---	---	--	--	--	--

4.2.8.	<p>III.nodaļa MAL AUGU UN DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTIEM</p> <p>18. pants Atbilstība MAL</p> <p>1. Sākot ar brīdi, kad produktus, uz ko attiecas I pielikums, laiž tirgū kā pārtiku vai barību vai kad šos produktus izbaro dzīvniekiem, tie nesatur pesticīdu atliekas, kas pārsniedz:a)šiem produktiem II un III pielikumā noteiktos MAL;b)0,01 mg/kg produktiem, kam II vai III pielikumā nav noteikts konkrēts MAL, vai aktīvajām vielām, kas nav uzskaitītas IV pielikumā, ja vien saskaņā ar 45. panta 2. punktā minēto procedūru, vienlaikus ņemot vērā pieejamās parastās analīzes metodes, aktīvajai vielai nav paredzētas citas sākotnējās vērtības. Šādas sākotnējās vērtības uzskaita V pielikumā.</p> <p>2. Saistībā ar produktiem, uz ko attiecas I pielikums, dalībvalstis savā teritorijā nedrīkst aizliegt vai kavēt to laišanu tirgū vai izbarošanu produktīvajiem dzīvniekiem, pamatojot to ar pesticīdu atlieku klātbūtni šajos produktos, ja:a)šie produkti atbilst šā panta 1. punktam un 20. pantam; vaib)attiecīgā aktīvā viela ir uzskaitīta IV pielikumā.</p> <p>3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, sakarā ar fumigēšanu savā teritorijā pēc ražas novākšanas dalībvalstis var atļaut aktīvās vielas atlieku līmeņus, kas produktos, uz kuriem attiecas I pielikums, pārsniedz II un III pielikumā noteiktos līmeņus, ja šīs aktīvās vielas/produkta kombinācijas ir uzskaitītas VII pielikumā, ar nosacījumu, ka:a)šie produkti nav paredzēti tūlītējam patēriņam;b)pastāv atbilstīga kontrole, lai nodrošinātu to, ka gadījumos, kad šie produkti tiek tieši piegādāti gala lietotājam vai patērētājam tos viņam nevar darīt pieejamus līdz brīdim, kad atliekas vairs nepārsniedz II vai III pielikumā noteiktos maksimālos līmeņus:</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 23. februāra Regulas (EK) Nr. 396/2005, ar ko paredz maksimāli pieļaujamos pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, 18. pants</p>				
--------	--	---	--	--	--	--

4.2.8.	<p>4. Izņēmuma gadījumos, un jo īpaši sakarā ar augu aizsardzības līdzekļu izmantošanu saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 4. punktu vai atbilstīgi Direktīvas 2000/29/EK (15) noteiktajiem pienākumiem, dalībvalsts var atļaut savā teritorijā laist tirgū un/vai izbarot dzīvniekiem apstrādātu pārtiku vai barību, kas neatbilst šā panta 1. punkta prasībām, ja šāda pārtika vai barība nerada nepieļaujamu risku. Par šādām atļaujām tūlīt paziņo pārējām dalībvalstīm, Komisijai un Iestādei, vienlaikus iesniedzot atbilstošu riska izvērtējumu tūlītējai izskatīšanai saskaņā ar 45. panta 2. punktā minēto procedūru, lai noteiktu pagaidu MAL konkrētam laikposmam vai lai veiktu jebkādas citus nepieciešamus pasākumus saistībā ar šādiem produktiem.</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 23. februāra Regulas (EK) Nr. 396/2005, ar ko paredz maksimāli pieļaujamās pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, 18. pants</p>				
4.3. Prasības piena ieguvei un pirmapstrādei						
4.3.1.	<p>IX sadaļa: SVAIGPIENS UN PIENA PRODUKTI I nodaļa: SVAIGPIENS – PRIMĀRĀ RAŽOŠANA Pārtikas apritē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem, kas ražo vai attiecīgā gadījumā savāc svaigpienu, jānodrošina atbilstība šīs nodaļas prasībām. I. VETERINĀRĀS PRASĪBAS SVAIGPIENA RAŽOŠANAI 1. Svaigpiens jāiegūst no dzīvniekiem: b) kas ir ar labu vispārējo veselības stāvokli, bez tādu slimību pazīmēm, kuras var izraisīt piena piesārņojumu un jo īpaši neslimo ar dzimumorgānu sistēmas infekcijām ar izdalījumiem, enterītu ar caureju un drudzi vai pamanāmu tesmeņa iekaisumu c) kam nav nekādu tesmeņa brūču, kas varētu ietekmēt piena kvalitāti d) kam nav nozīmētas nekādas neatļautas vielas vai produkti un nav veikta nelikumīga ārstēšana Direktīvas 96/23/EK nozīmē e) kam, ja ir nozīmēti atļauti produkti vai vielas, ir ievērots šiem produktiem vai vielām noteiktais nogaidīšanas laiks</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regulas (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku, III pielikuma IX sadaļas I nodaļas I daļas 1.punkta "b", "c", "d" un "e"</p>				

4.3.2.	<p>2. a) Jo īpaši attiecībā uz brucelozi svaigpiens jāiegūst no: i) govīm vai bizoniem, kas pieder pie ganāmpulka, kurš Direktīvas 64/432/EEK (1) nozīmē ir no brucelozes brīvs vai no brucelozes oficiāli brīvs ii) aitām vai kazām, ko tur saimniecībā, kura ir no brucelozes oficiāli brīva vai no brucelozes brīva saimniecība Direktīvas 91/68/EEK (1) nozīmē iii) citu sugu sīviešu dzimuma dzīvniekiem, kas attiecībā uz pret brucelozi uzņēgām sugām pieder pie ganāmpulka, kurā minētās slimības sakarā veic regulāras pārbaudes saskaņā ar kompetentās iestādes apstiprinātu kontroles plānu. b) attiecībā uz tuberkulozi svaigpiens jāiegūst no: i) govīm vai bizoniem, kas pieder pie ganāmpulka, kurš Direktīvas 64/432/EEK nozīmē ir no tuberkulozes oficiāli brīvs ganāmpulks; ii) citu sugu sīviešu dzimuma dzīvniekiem, kas attiecībā uz pret tuberkulozi uzņēgām sugām pieder pie ganāmpulka, kurā minētās slimības sakarā veic regulāras pārbaudes saskaņā ar kompetentās iestādes apstiprinātu kontroles plānu; c) ja kazas tur kopā ar govīm, šādām kazām jāveic tuberkulozes pārbaude</p>	<p>apakšpunkts, 2.punkta "a", "b" un "c"apakšpunkts, 3.punkta "a" apakšpunkts, "b" apakšpunkta "i" un "ii" apakšpunkts un "c"apakšpunkts, 4. un 5.punkts, III pielikuma IX sadaļas II nodaļas A sadaļas 1., 2., 3. un 4.punkts, III pielikuma IX sadaļas II nodaļas B sadaļas 1.punkta "a" un "d" apakšpunkts, 2.un 4.punkts</p>				
4.3.3.	<p>3. Tomēr to dzīvnieku pienu, kuri neatbilst 2. punkta prasībām, drīkst izmantot ar kompetentās iestādes atļauju: a) tādu govju vai bizonu pienu, kam nav pozitīvas reakcijas uz tuberkulozes vai brucelozes pārbaudēm, ne arī šo slimību simptomu, pēc tādas termiskās apstrādes, pēc kuras ir negatīva reakcija uz fosfatāzes testu b) tādu aitu vai kazu pienu, kam brucelozes pārbaudu rezultāti ir negatīvi vai kas vakcinētas pret brucelozi saskaņā ar apstiprinātu šīs slimības izskaušanas programmu un kam nav nekādu šīs slimības simptomu, vai nu: i) tāda siera ražošanai, kura nogatavināšanas laiks ir vismaz divi mēneši; ii) pēc termiskās apstrādes, pēc kuras ir negatīva reakcija uz fosfatāzes testu c) tādu citu sugu sīviešu dzimuma dzīvnieku pienu, kam tuberkulozes vai brucelozes pārbaudu rezultāti ir negatīvi un nav šo slimību simptomu, bet kas pieder pie ganāmpulka, kurā pēc 2. punkta a) apakšpunkta iii) daļā vai 2. punkta b) apakšpunkta ii) daļā minēto pārbaudu veikšanas konstatēta bruceloze vai tuberkuloze, ja pienu apstrādātā, lai nodrošinātu tā drošību</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regulas (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku, IIIpielikuma IXsadaļas I nodaļas I daļas 1.punkta "b", "c", "d" un "e" apakšpunkts, 2.punkta "a", "b" un "c"apakšpunkts, 3.punkta "a" apakšpunkts, "b" apakšpunkta "i" un "ii" apakšpunkts un "c"apakšpunkts, 4. un 5.punkts, III pielikuma IX</p>				

4.3.4.	4. Lietošanai pārtikā nedrīkst izmantot tādu dzīvnieku svaigpienu, kas neatbilst 1.–3. punkta prasībām, jo īpaši tādu dzīvnieku svaigpienu, kam atsevišķi ir pozitīvi tuberkulozes vai brucelozes profilaktisko pārbaužu rezultāti, kā minēts Direktīvā 64/432/EEK un Direktīvā 91/68/EEK.	sadaļas II nodaļas A sadaļas 1., 2., 3. un 4.punkts, III pielikuma IX sadaļas II nodaļas B sadaļas 1.punkta "a" un "d" apakšpunkts, 2.un 4.punkts				
4.3.5.	5. Dzīvnieki, kas ir inficēti vai iespējami inficēti ar 1. un 2. punktā minētajām slimībām, ir efektīvi jāizolē, lai novērstu kaitīgu ietekmi uz citu dzīvnieku piena kvalitāti.					
4.3.6.	II. HIGIĒNA PIENA RAŽOŠANAS SAIMNIECĪBĀS A. Prasības telpām un aprīkojumam: 1. Slaukšanas iekārtām un telpām, kur uzglabā, apstrādā vai dzesina pienu, jābūt izvietotām un būvētām tā, lai ierobežotu piena piesārņošanas risku. 2. Telpas, ko izmanto piena uzglabāšanai, jāaizsargā no parazītiem, ir atbilstoši jāatdala no telpām, kur atrodas dzīvnieki, attiecīgā gadījumā jāatbilst B daļā noteiktajām prasībām un jābūt aprīkotām ar atbilstošām dzesēšanas iekārtām. 3. To ierīču virsmai, kuras saskaras ar pienu (instrumenti, konteineri, tvertnes utt. slaukšanai, piena savākšanai vai pārvadāšanai), jābūt viegli tīrāmām un attiecīgā gadījumā viegli dezinficējamām, un tās jātur labā kārtībā. Šim nolūkam jāizmanto gludi, mazgājami un netoksiski materiāli. 4. Pēc ierīču izmantošanas šādas virsmas ir jātīra un attiecīgā gadījumā jādezinficē. Pēc katras pārvadāšanas vai pārvadājumu sērijas, ja laiks starp izkraušanu un nākamo iekraušanu ir ļoti īss, bet katrā ziņā vismaz reizi dienā konteineri un tvertnes, ko izmanto svaigpiena pārvadāšanai, atbilstoši jāiztīra un jādezinficē pirms to atkārtotas izmantošanas	Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regulas (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku, III pielikuma IX sadaļas I nodaļas I daļas 1.punkta "b", "c", "d" un "e" apakšpunkts, 2.punkta "a", "b" un "c" apakšpunkts, 3.punkta "a" apakšpunkts, "b" apakšpunkta "i" un "ii" apakšpunkts un "c" apakšpunkts, 4. un 5.punkts, III pielikuma IX sadaļas II nodaļas A sadaļas 1., 2., 3. un 4.punkts, III pielikuma IX sadaļas II nodaļas B sadaļas 1.punkta				
4.3.7.	B. Higiēna slaukšanas, piena savākšanas un pārvadāšanas laikā: 1. Slaukšana jāveic atbilstoši higiēnas prasībām, jo īpaši nodrošinot to, ka: a) pirms slaukšanas uzsākšanas slaucamo dzīvnieku pupi, tesmeņi un blakus esošās ķermeņa daļas ir tīras d) identificē dzīvniekus, kam ir nozīmēta ārstēšana, kuras rezultātā ir iespējama ārstēšanā izmantoto preparātu atliekvielu nokļūšana pienā, un pienu, kas iegūts no šādiem dzīvniekiem pirms paredzētā nogaidīšanas laikposma beigām, nelieto pārtikā	apakšpunkts, 2.punkta "a", "b" un "c" apakšpunkts, 3.punkta "a" apakšpunkts, "b" apakšpunkta "i" un "ii" apakšpunkts un "c" apakšpunkts, 4. un 5.punkts, III pielikuma IX sadaļas II nodaļas A sadaļas 1., 2., 3. un 4.punkts, III pielikuma IX sadaļas II nodaļas B sadaļas 1.punkta				

4.3.8.	2. Tūlīt pēc slaukšanas piens jāuzglabā tīrā vietā, kas paredzēta un aprīkota tā, lai novērstu piena piesārņošanu. Piens nekavējoties jāatdzesē līdz ne vairāk kā 8 °C temperatūrai, ja pienu savāc ik dienas, vai līdz ne vairāk kā 6 °C temperatūrai, ja pienu nesavāc ik dienas	"a" un "d" apakšpunkts, 2.un 4.punkts				
4.3.9.	4. Pārtikas aprītē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem nav jānodrošina atbilstība 2. un 3. punktā minētajām temperatūras prasībām, ja piens atbilst III daļā paredzētajiem kritērijiem un: a) pienu saražo divās stundās kopš slaukšanas b) tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar atsevišķu piena produktu ražošanu, ir vajadzīga augstāka temperatūra un kompetentā iestāde tam piekrīt					
4.4 prasība "Prasības olu aprītei"						
4.4.	Ražotāja telpās un līdz pārdošanai patērētajam olas jāglabā tīras, sausas, bez svešas smaržas, efektīvi aizsargātas pret triecieniem un ārpus tiešas saules gaismas.	Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regulas (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku, III pielikuma X sadaļas I nodaļas 1.punkts				
4.5. Lauksaimniecības dzīvnieku barības nekaitīguma prasības						
4.5.1.	Īpašie pienākumi (5.pants Regula 183/2005) 1. Attiecībā uz darbībām primārās ražošanas līmenī un šādām ar to saistītām darbībām: a)transportēšanu, uzglabāšanu un rīkošanos ar primārajiem produktiem ražošanas vietā; b) transporta operācijām, lai nogādātu primāros produktus no ražošanas vietas uz uzņēmumu; c) barības sajaukšanu savas saimniecības vajadzībām, neizmantojot barības piedevas vai premiksus, izņemot skābbarības piedevas 5. Attiecībā uz produktīvo dzīvnieku ēdināšanu lauksaimnieki ievēro nosacījumus, kas izklāstīti III pielikumā. 6. Barības nozares komersanti un lauksaimnieki iegūst un izmanto barību vienīgi no tādiem uzņēmumiem, kas ir reģistrēti un/vai apstiprināti saskaņā ar šo regulu.	Eiropas Parlamenta un Padomes 2005.gada 12.janvāra Regulas (EK) Nr. 183/2005, ar ko paredz barības higiēnas prasības,				

4.5.2.	<p>Regulas 183/2005 I PIELIKUMS PRIMĀRĀ RAŽOŠANA A DAĻA I. Higiēnas noteikumi</p> <p>4. Atbilstīgos gadījumos barības nozares komersantiem jāveic adekvāti pasākumi, jo īpaši:</p> <p>e) jāuzglabā un jāapietas ar atkritumiem un bīstamām vielām atsevišķi un atbilstīgi drošības pasākumiem tā, lai izsargātos no bīstama piesārņojuma</p> <p>g) jāņem vērā to analīžu rezultāti, kas veiktas primāro produktu paraugiem vai citiem paraugiem, kuri saistīti ar barības nekaitīgumu</p>	<p>5.panta 1., 5. un 6.punkts, I pielikuma A daļas I sadaļas 4.punkta "e" un "g" apakšpunkts, I pielikuma A daļas II sadaļas 2.punkta "a", "b" un "e"apakšpunkts un III pielikuma 1. un 2.punkts</p>				
4.5.3.	<p>Regulas 183/2005 I PIELIKUMS PRIMĀRĀ RAŽOŠANA A DAĻA II. Dokumentācija</p> <p>2. Barības nozares komersantiem jāreģistrē:</p> <p>a) augu aizsardzības produktu un biocīdu lietošana</p> <p>b) ģenētiski modificētu sēklu lietošana</p> <p>e) katras barības izejvielu avoti un daudzums, kā arī katras barības produkcijas saņēmējs un daudzums.</p>					
4.5.4.	<p>Regulas 183/2005 III PIELIKUMS LABA DZĪVNIĒKU ĒDINĀŠANAS PRAKSE</p> <p>ĒDINĀŠANA 1. Uzglabāšana Barība jāuzglabā atsevišķi no ķīmiskajām vielām un citiem dzīvnieku ēdināšanai aizliegtām vielām. Glabāšanas vietas un konteineri jāuztur tīri un sausi un, kur nepieciešams, jāveic piemēroti kaitēkļu kontroles pasākumi. Glabāšanas vietas un konteineri regulāri jātīra, lai izvairītos no nevajadzīga piesārņojuma. Sēklas jāuzglabā kārtīgi un dzīvniekiem nepieejamā vietā. Ārstnieciskā barība un parastā barība, kas paredzēta dažādām dzīvnieku kategorijām vai sugām, jāglabā tā, lai mazinātu risku to izēdināt dzīvniekiem, kam tā nav paredzēta. 2. Sadale. Barības sadales sistēmai lauku saimniecībā jānodrošina, ka pareizā barība tiek nosūtīta pareizajam adresātam. Sadales un ēdināšanas laikā ar barību jārīkojas tā, lai tiktu nodrošināts, ka nenotiek tās piesārņojums no piesārņotām uzglabāšanas vietām un aprīkojuma. Parastā barība jāapstrādā atsevišķi no ārstnieciskās barības, lai izsargātos no barības piesārņojuma. Barības transportēšanas līdzekļi un ēdināšanas iekārta lauku saimniecībā periodiski jātīra, it īpaši, ja tā tiek lietota, lai nogādātu un izdalītu ārstniecisko barību.</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2005.gada 12.janvāra Regulas (EK) Nr. 183/2005, ar ko paredz barības higiēnas prasības, 5.panta 1., 5. un 6.punkts, I pielikuma A daļas I sadaļas 4.punkta "e" un "g" apakšpunkts, I pielikuma A daļas II sadaļas 2.punkta "a", "b" un "e"apakšpunkts un III pielikuma 1. un 2.punkts</p>				
5. Ierobežojumi hormonālas, tireostatiskas iedarbības vielu un betaagonistu lietošanā						

5.1.	2.1. terapeitisks zāļu lietošanas nolūks – atļautas vielas (testosteronu, progesteronu un tā atvasinājumus, aliltrebolonu, beta-agonistus) saturošu zāļu lietošana lauksaimniecības dzīvnieka reproduktīvo (auglības) traucējumu ārstēšanai, nevēlamas grūsnības pārtraukšanai, beta-agonistu lietošana govīm tokolīzes stimulēšanai dzemdību laikā un beta-agonistu lietošana zirgu dzimtas dzīvniekiem (turpmāk – zirgi) respiratoru traucējumu, navikulārās slimības (navikulārā sindroma) un laminīta ārstēšanai un tokolīzes stimulēšanai		Ministru kabineta 2009.gada 28.jūlija noteikumu Nr.831 "Noteikumi par ierobežojumiem zāļu lietošanā dzīvniekiem un prasības dzīvnieku un to izcelsmes produktu aprītei, ja dzīvniekiem lietotas zāles" 2., 4., 6., 7., 8., 9., 14., 15., 17., 18., 19. un 20.punkts			
5.2.	2.2. zootehnisks zāļu lietošanas nolūks – hormonālas vielas (vielas ar estrogēnu (izņemot estradiolu β 17 un tā esterveidīgos atvasinājumus), androgēnu vai gestagēnu iedarbību) saturošu zāļu lietošana lauksaimniecības dzīvniekiem, lai sinhronizētu meklēšanos (oestrus) un sagatavotu olšūnu recipientus un donorus vai veiktu akvakultūras dzīvnieku dzimuma inversiju					
5.3.	2.3. neatļauta zāļu lietošana – saskaņā ar veterināro zāļu aprīti reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem aizliegtu zāļu lietošana dzīvniekiem vai saskaņā ar veterināro zāļu aprīti reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem atļautu zāļu lietošana neatbilstoši nosacījumiem zāļu reģistrācijas dokumentācijā					
5.4.	2.4. neatļautās zāles – zāles, kas satur tireostatiskās vielas, stilbēnus un to sāļus un esterus, stilbēnu atvasinājumus, estradiolu 17β un tā esterveidīgos atvasinājumus					
5.5.	4. Neatļautās zāles lauksaimniecības dzīvniekiem lietot aizliegts!					

5.6.	<p>6. Terapeitiskā vai zootehniskā nolūkā zāles atļauts lietot, ja: 6.1. attiecīgās zāles ir reģistrētas un izplatītas saskaņā ar zāļu apriti reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem; 6.2. dzīvnieks ir apzīmēts un reģistrēts atbilstoši dzīvnieku, ganāmpulku un novietņu reģistrēšanu un dzīvnieku apzīmēšanu reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem; 6.3. dzīvnieku tur novietnē, kas reģistrēta atbilstoši dzīvnieku, ganāmpulku un novietņu reģistrēšanu un dzīvnieku apzīmēšanu reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem un ir pilnvarota veterinārārsta vai dienesta inspektora uzraudzībā 6.4. pirms zāļu lietošanas dzīvnieku ir izmeklējis praktizējošs veterinārārsts, izņemot šo noteikumu 9.1.apakšpunktā minēto gadījumu</p>		<p>Ministru kabineta 2009.gada 28.jūlija noteikumu Nr.831 "Noteikumi par ierobežojumiem zāļu lietošanā dzīvniekiem un prasības dzīvnieku un to izcelsmes produktu aprītei, ja dzīvniekiem lietotas zāles" 2., 4., 6., 7., 8., 9., 14., 15., 17., 18., 19. un 20.punkts</p>			
5.7.	<p>7. Zāļu lietošana terapeitiskā un zootehniskā nolūkā nav atļauta dzīvniekiem, no kuriem iegūst dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus (turpmāk – produktīvie dzīvnieki) vai reproduktīvi mazvērtīgiem dzīvniekiem, kurus sāk nobarot, izņemot beta-agonistus saturošas zāles injekcijas veidā, lai ierosinātu tokolīzi govīm dzemdību laikā</p>					
5.8.	<p>8. Terapeitiskā nolūkā lauksaimniecības dzīvniekiem atļauts ievadīt zāles, kas satur: 8.1. testosteronu, progesteronu un to atvasinājumus, kuru pamat-savienojumi pēc hidrolīzes viegli uzsūcas aplicēšanas vietā. Minētās zāles lauksaimniecības dzīvniekam ievada praktizējošs veterinārārsts injekcijas vai maksts spirāles veidā olnīcu disfunkcijas ārstēšanai. Zāles aizliegts ievadīt implantu veidā; 8.2. aliltrebolonu (iekšķīgi) vai beta-agonistus zirgiem saskaņā ar lietošanas instrukciju. Zāles ievada praktizējošs veterinārārsts vai dzīvnieka īpašnieks (turētājs) praktizējoša veterinārārsta uzraudzībā; 8.3. beta-agonistus injekcijas veidā, lai ierosinātu tokolīzi govīm dzemdību laikā. Zāles ievada praktizējošs veterinārārsts</p>		<p>Ministru kabineta 2009.gada 28.jūlija noteikumu Nr.831 "Noteikumi par</p>			

5.9.	9. Zootehniskā nolūkā: 9.1. zāles, kas satur hormonālas iedarbības vielas, lauksaimniecības dzīvniekiem ievada praktizējošs veterinārārsts, bet meklēšanās sinhronizāciju un donoru un recipientu sagatavošanu embriju implantēšanai var veikt arī cita persona praktizējoša veterinārārsta uzraudzībā ; 9.2. atļauts ievadīt androgēnas iedarbības zāles akvakultūras dzīvniekiem, lai veiktu dzimuma inversiju pirmo triju dzīves mēnešu laikā. Zāles ievada praktizējošs veterinārārsts vai cita persona praktizējoša veterinārārsta uzraudzībā		noteikumi par ierobežojumiem zāļu lietošanā dzīvniekiem un prasības dzīvnieku un to izcelsmes produktu aprītei, ja dzīvniekiem lietotas zāles" 2., 4., 6., 7., 8., 9., 14., 15., 17., 18., 19. un 20.punkts			
5.10.	III. Ierobežojumi zāļu lietošanā 14. Zāles, kas satur beta-agonistus vai hormonālas vielas, aizliegts ievadīt lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot, ja zāles paredzēts lietot terapeitiskos vai zootehniskos nolūkos saskaņā ar šo noteikumu 8. un 9.punktu.					
5.11.	15. Lauksaimniecības dzīvnieku īpašniekiem (turētājiem) aizliegts turēt un glabāt beta-agonistus saturošas zāles, ko var lietot tokolīzes ierosināšana					
5.12.	IV. Prasības dzīvnieku un to izcelsmes produktu aprītei 17. Aizliegts: 17.1. izplatīt vai kaut lauksaimniecības dzīvniekus, kuriem ievadītas zāles, kas satur neatļautās vielas, beta-agonistus vai hormonālas iedarbības vielas, un lauksaimniecības dzīvniekus, kuriem organismā konstatētas minētās vielas, izņemot, ja zāles paredzēts lietot terapeitiskā vai zootehniskā nolūkā saskaņā ar šo noteikumu 8. un 9.punktu; 17.2. izplatīt vai pārstrādāt šo noteikumu 17.1.apakšpunktā minēto dzīvnieku izcelsmes gaļu un produktus; 17.3. izplatīt akvakultūras dzīvniekus vai to izcelsmes pārtikas produktus, ja dzīvniekiem ievadītas zāles, kas satur neatļautās vielas, beta-agonistus vai hormonālas iedarbības vielas					

5.13.	18. Atļauts izplatīt patēriņam cilvēku uzturā gaļu un citus dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus, kas iegūti no lauksaimniecības dzīvniekiem, kuriem ievadītas hormonālas iedarbības zāles vai beta-agonisti, ja praktizējošs veterinārārsts vai dienesta inspektors konstatē, ka: 18.1. dzīvnieki ir ārstēti atbilstoši šo noteikumu 8. un 9.punktā minētajām prasībām 18.2. zāles, kas izmantotas dzīvnieku ārstēšanā, atbilst šo noteikumu 6. un 16.punktā minētajām prasībām 18.3. pirms dzīvnieka kaušanas ir beidzies zāļu izdalīšanās periods no dzīvnieka organisma		Ministru kabineta 2009.gada 28.jūlija noteikumu Nr.831 "Noteikumi par ierobežojumiem zāļu lietošanā dzīvniekiem un prasības dzīvnieku un to izcelsmes produktu aprītei, ja dzīvniekiem lietotas zāles" 2., 4., 6., 7., 8., 9., 14., 15., 17., 18., 19. un 20.punkts			
5.14.	19. Atļauts izplatīt vaislas dzīvniekus vai vaislas dzīvniekus reproduktīvā vecuma beigās, ja tiem reproduktīvā vecumā lietotas zāles terapeitiskā vai zootehniskā nolūkā, kā arī izplatīt un pārstrādāt šādu dzīvnieku gaļu, ja ir izpildītas šo noteikumu 8. un 9.punktā minētās prasības un ir beidzies zāļu izdalīšanās periods no dzīvnieka organisma					
5.15.	20. Dienests atļauj pārdot augstvērtīgus zirgus, īpaši sporta zirgus, sacīkšu zirgus, cirka zirgus un vaislai vai izstādēm paredzētus zirgus, kuriem terapeitiskā nolūkā ievadītas aliltrebolonu vai beta-agonistus saturošas zāles un nav beidzies šo zāļu izdalīšanās periods no dzīvnieka organisma, ja ir ievēroti nosacījumi, kas reglamentē zāļu lietošanu terapeitiskā nolūkā, un ārstēšanas veids un datums ir ierakstīts zirga sertifikātā vai pasē atbilstoši normatīvajiem aktiem par zirgu identifikāciju.					
6. Cūku identifikācija un reģistrācija						
6.1.prasība"Par ganāmpulku un novietņu reģistrēšanu"						
6.1.	3. Īpašnieka pienākums ir reģistrēt ganāmpulku un novietni, kā arī atjaunot informāciju par izmaiņām tajā		Ministru kabineta 2014.gada 15.jūlija noteikumu Nr.393 "Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība" 3.punkts			

6.2.prasība "Par novietnes dzīvnieku reģistru un informācijas sniegšanu"

6.2.1.	16. Liellopu, zirgu, cūku, aitu un kazu īpašnieks vai turētājs elektroniski vai papīra formā veido un uztur novietnes dzīvnieku reģistru, kurā iekļauj šādu informāciju: 16.2. par cūkām – to skaitu, pārvietošanas datumu un iepriekšējā ganāmpulka un novietnes reģistrācijas numuru (vaislas cūkai – identifikācijas numuru), ja cūku ievēd novietnē, un saņēvēja ganāmpulka un novietnes reģistrācijas numuru, ja cūku izved no novietnes, kā arī informāciju par atjaunotajiem tetovējumiem vai krotālijām		Ministru kabineta 2014.gada 15.jūlija noteikumu Nr.393 "Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība"			
6.2.2.	17. Īpašnieks vai turētājs novietnes dzīvnieku reģistrā ierakstīto informāciju glabā vismaz trīs gadus pēc dzīvnieka likvidēšanas un informāciju tajā atjauno triju dienu laikā pēc attiecīgā notikuma.		16.2.apakšpunkts, kā arī 17., 18., 23., 24., 28., 29. un 32.punkts			
6.2.3	18. Novietnes dzīvnieku reģistru var neveidot, ja tās īpašnieks ar datu centru ir noslēdzis līgumu par šo noteikumu 16. punktā minētās informācijas reģistrēšanu datu centra elektroniskās paziņošanas sistēmā					
6.2.4.	23. Cūku ganāmpulka īpašnieks vai turētājs katru mēnesi līdz desmitajam datumam datu centram iesniedz kopsavilkumu par dzīvnieku kustību iepriekšējā mēnesī, norādot šādu informāciju: 23.1. ganāmpulka un novietnes reģistrācijas numuru; 23.2. pārskata periodu; 23.3. dzimušo sivēnu skaitu pārskata periodā; 23.4. kritušo dzīvnieku skaitu pārskata periodā; 23.5. novietnē nokauto dzīvnieku skaitu pārskata periodā; 23.6. piena sivēnu (cūka no dzimšanas līdz atšķiršanai) skaitu pārskata perioda beigās; 23.7. atšķirto sivēnu (cūka no atšķiršanas līdz 10 nedēļu vecumam) skaitu pārskata perioda beigās; 23.8. nobarojamo cūku (cūka no 10 nedēļu vecuma līdz kaušanai) skaitu pārskata perioda beigās; 23.9. vaislas jauncūku un jaunkuiļu (cūka no 10 nedēļu vecuma līdz jauncūkas atnešanās vai jaunkuiļa dzimumgatavības sasniegšanas brīdim) skaitu pārskata perioda beigās; 23.10. vaislas kuiļu aitu pārskata perioda beigās; 23.11. sivēnmāšu skaitu pārskata perioda beigās		Ministru kabineta 2014.gada 15.jūlija noteikumu Nr.393 "Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to			

6.2.5.	24. Ja īpašnieks vai turētājs cūkas (izņemot sivēnmātes) audzē tikai patēriņam savā uzturā, viņš šo noteikumu 23. punktā minēto informāciju datu centram paziņo mēneša laikā pēc cūku pirmreizējas ievietošanas novietnē un turpmāk reizi pusgadā līdz 31. janvārim un 31. jūlijam		ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība" 16.2.apakšpunkts, kā arī 17., 18., 23., 24., 28., 29. un 32.punkts			
6.2.6.	28. Ja mainās lauksaimniecības dzīvnieka īpašnieks, iepriekšējais un jaunais īpašnieks septiņu dienu laikā pēc darījuma datu centrā iesniedz dzīvnieku pārvietošanas deklarāciju, norādot šādu informāciju: 28.1. iepriekšējā un jaunā ganāmpulka reģistrācijas numuru; 28.2. dzīvnieka sugu; 28.3. dzīvnieka identifikācijas numuru – liellopam, zirgam, kazai un aīta; 28.4. cūku, trušu, kažokzvēru, mājputnu, bišu saimju un savvaļas dzīvnieku skaitu un novietnes reģistrācijas numuru; 28.5. pārvietošanas sākuma un beigu datumu un laiku; 28.6. pārvadātāja transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numuru un pārvadāšanas atļaujas numuru, ja tāda izsniegta saskaņā ar normatīvo aktu prasībām par dzīvnieku pārvadāšanu					
6.3.prasība "Par cūku identifikāciju"						

6.3.1.	<p>VII. Cūku apzīmēšanas veidi un līdzekļi</p> <p>47. Cūku pirms katras dzīvnieka pārvietošanas ārpus novietnes apzīmē ar krotāliju vai tetovējumu, kurā ir skaidri salasāms novietnes reģistrācijas numurs, kā arī saglabā iepriekšējo krotāliju vai tetovējumu, ja cūka jau bijusi apzīmēta. 49. Cūku un vaislas cūku apzīmēšanai izmanto divpusējas, elastīgas, vienreiz izmantojamas plastikāta krotālijas. Vaislas cūkām individuālo numuru krotālijā iespiež vai ieraksta ar neizdzēšamu tinti. Krotāliju iestiprina cūkas auss vidējā trešdaļā. Krotālijā vai tetovējumā norādīto novietnes numuru nedrīkst aizstāt bez datu centra atļaujas. 51. Ja dzīvnieka tetovējums kļuvis nesalasāms, īpašnieks vai turētājs to atjauno, norādot to pašu novietnes reģistrācijas numuru. Ja krotālija ir nozaudēta, īpašnieks vai turētājs to aizstāj ar jaunu, tajā norādot to pašu novietnes reģistrācijas numuru, bet vaislas cūkām – individuālo numuru. Atjaunošanas vai nozaudēšanas faktu ieraksta šo noteikumu 16. punktā minētajā novietnes dzīvnieku reģistrā. 52. Ja cūkas ievestas (izņemot ievēšanu kautuvē) no citas Eiropas Savienības dalībvalsts, tās pirms pārvietošanas ārpus novietnes apzīmē atbilstoši šo noteikumu prasībām un saglabā to oriģinālo identifikācijas numuru, kas piešķirts valstī, no kuras dzīvnieks ir ievests. Identifikācijas numuru īpašnieks vai turētājs ieraksta šo noteikumu 16. punktā minētajā novietnes dzīvnieku reģistrā. 53. Ja cūkas ievestas (izņemot ievēšanu kautuvē) no trešās valsts un tām veiktas pārbaudes atbilstoši normatīvajiem aktiem par veterināro kontroli, kas jāievēro, ievēdot Latvijā dzīvniekus no trešajām valstīm, tās pirms pārvietošanas ārpus novietnes un 30 dienu laikā pēc šo pārbažu veikšanas apzīmē atbilstoši šo noteikumu prasībām, saglabājot oriģinālo</p>		<p>Ministru kabineta 2014.gada 15.jūlija noteikumu Nr.393 "Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība" 47., 49., 51., 52. un 53.punkts</p>			
--------	---	--	--	--	--	--

7. Liellopu identifikācija un reģistrācija						
7.1. prasība "Par liellopu identifikāciju"						
7.1.	<p>VI. Liellopa apzīmēšanas veidi un līdzekļi</p> <p>42. Jaundzimušos teļus un liellopus, kas ievesti no valsts, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts (turpmāk – trešā valsts), ja vien tos neieved kaušanai, 20 dienu laikā pēc teļa piedzimšanas vai liellopa ievietošanas novietnē apzīmē ar krotālijām, iestiprinot tās abās ausīs.</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2000.gada 17.jūlija Regulas (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97, 4.pants</p>	<p>Ministru kabineta 2014.gada 15.jūlija noteikumu Nr.393 "Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība" 42.punkts</p>			
7.2. prasība "Par novietnes dzīvnieku reģistru un informācijas sniegšanu"						
7.2.1.	<p>16. Liellopu, zirgu, cūku, aitu un kazu īpašnieks vai turētājs elektroniski vai papīra formā veido un uztur novietnes dzīvnieku reģistru, kurā iekļauj šādu informāciju: 16.1. par liellopiem – to dzimumu, šķirni, identifikācijas numuru, dzimšanas, nobeigšanās vai nokaušanas datumu, mātes identifikācijas numuru, pārvietošanas datumu, tās novietnes reģistrācijas numuru, no kuras dzīvnieku ievēd vai uz kuru izved. 17. Īpašnieks vai turētājs novietnes dzīvnieku reģistrā ierakstīto informāciju glabā vismaz trīs gadus pēc dzīvnieka likvidēšanas un informāciju tajā atjauno triju dienu laikā pēc attiecīgā notikuma 18. Novietnes dzīvnieku reģistru var neveidot, ja tās īpašnieks ar datu centru ir noslēdzis līgumu par šo noteikumu 16. punktā minētās informācijas reģistrēšanu datu centra elektroniskās paziņošanas sistēmā. 27. Ja liellopu, zirgu, aitu un kazu novietnē ir notikusi dzīvnieku atnešanās, aborti, veikta dzīvnieku kastrācija, dzīvnieki piedzimuši nedzīvi, tie ir nokauti, nobeigušies, gājuši bojā vai pazuduši, īpašnieks vai turētājs septiņu dienu laikā pēc notikuma datu centram paziņo:</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2000.gada 17.jūlija Regulas (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97, 7.pants</p>	<p>Ministru kabineta 2014.gada 15.jūlija noteikumu Nr.393 "Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība" 16.1.apakšpunkts, 17. un 18.punkts, 27.5. un 27.6.apakšpunkts, 27¹., 28., 29., 31. un 32.punkts, kā arī 43.4.apakšpunkts</p>			
7.2.2.	<p>27.5. nokauto, nobeigušos, bojā gājušo vai pazudušo dzīvnieku identifikācijas numuru; 27.6. nokauto vai nobeigušos neapzīmēto dzīvnieku mātes identifikācijas numuru un to dzimšanas datumu</p>					

7.2.3.	<p>28. Ja mainās lauksaimniecības dzīvnieka īpašnieks, iepriekšējais un jaunais īpašnieks septiņu dienu laikā pēc darījuma datu centrā iesniedz dzīvnieku pārvietošanas deklarāciju, norādot šādu informāciju: 28.1. iepriekšējā un jaunā ganāmpulka reģistrācijas numuru; 8.2. dzīvnieka sugu; 28.3. dzīvnieka identifikācijas numuru – liellopam, zirgam, kazai un aītai; 28.4. cūku, trušu, kažokzvēru, mājputnu, bišu saimju un savvaļas dzīvnieku skaitu un novietnes reģistrācijas numuru; 28.5. pārvietošanas sākuma un beigu datumu un laiku; 28.6. pārvadātāja transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numuru un pārvadāšanas atļaujas numuru, ja tāda izsniegta saskaņā ar normatīvo aktu prasībām par dzīvnieku pārvadāšanu</p>					
7.2.4.	<p>29. Ja lauksaimniecības dzīvnieku pārvieto no vienas novietnes uz citu (izņemot pārvietošanu uz kautuvi), īpašnieks vai turētājs septiņu dienu laikā pēc notikuma datu centrā iesniedz dzīvnieku pārvietošanas deklarāciju, norādot šādu informāciju: 29.1. tās novietnes reģistrācijas numuru, no kuras dzīvnieku pārvieto; 29.2. tās novietnes reģistrācijas numuru, uz kuru dzīvnieku pārvieto; 29.3. dzīvnieka sugu; 29.4. dzīvnieka identifikācijas numuru – liellopam, zirgam, kazai un aītai; 29.5. cūku, trušu, kažokzvēru, mājputnu, bišu saimju un savvaļas dzīvnieku skaitu; 29.6. pārvietošanas sākuma un beigu datumu un laiku; 29.7. pārvadātāja transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numuru un pārvadāšanas atļaujas numuru, ja tāda izsniegta saskaņā ar normatīvo aktu prasībām par dzīvnieku pārvadāšanu.</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2000.gada 17.jūlija Regulas (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97, 7.pants</p>	<p>Ministru kabineta 2014.gada 15.jūlija noteikumu Nr.393 "Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrācijas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība" 16.1.apakšpunkts, 17. un 18.punkts, 27.8. un 27.9.apakšpunkts, 28., 29., 31. un 32.punkts, kā arī 43.4.apakšpunkts</p>			
7.2.5.	<p>31. Ja lauksaimniecības dzīvnieku ievēd no citas valsts, īpašnieks vai turētājs septiņu dienu laikā pēc dzīvnieka ievietošanas novietnē datu centrā iesniedz: 31.1. liellopa pases oriģinālu vai zirga pases kopiju 31.2. dokumenta kopiju, kas apliecina liellopa, aītas vai kazas izcelsmi; 31.3. veterinārā (veselības) sertifikāta kopiju</p>					

7.2.6.	<p>32. Ja lauksaimniecības dzīvnieku izved uz citu valsti, īpašnieks septiņu dienu laikā pēc dzīvnieka izvešanas datu centrā iesniedz veterinārā (veselības) sertifikāta kopiju un datu centra elektroniskās paziņošanas sistēmā par izvešanai paredzētajiem lauksaimniecības dzīvniekiem norāda šādu informāciju: 32.1. atrašanās novietnes reģistrācijas numuru; 32.2. pārvietošanas galamērķa valsti; 32.3. dzīvnieka sugu; 32.4. dzīvnieka identifikācijas numuru – liellopam, zirgam, kazai un aītai; 32.5. cūku, trušu, kažokzvēru, mājputnu, bišu saimju un savvaļas dzīvnieku skaitu; 32.6. dzīvnieka pārvietošanas sākuma datumu un laiku; 32.7. pārvadātāja transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numuru un pārvadāšanas atļaujas numuru, ja tāda izsniegta saskaņā ar normatīvajiem aktiem par dzīvnieku pārvadāšanu</p>		<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2000.gada 17.jūlija Regulas (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97, 7.pants</p>	<p>Ministru kabineta 2014.gada 15.jūlija noteikumu Nr.393 "Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība" 16.1.apakšpunkts, 17. un 18.punkts, 27.5. un 27.6.apakšpunkts, 27¹., 28., 29., 31. un 32.punkts, kā arī 43.4.apakšpunkts</p>		
7.2.7.	<p>VI. Liellopa apzīmēšanas veidi un līdzekļi 27.¹ Par dzīvnieka piedzimšanu un apzīmēšanu liellopu, aītu un kazu ganāmpulka īpašnieks vai turētājs datu centram paziņo septiņu dienu laikā pēc jaundzimušo teļu, kazlēnu un jēru apzīmēšanas ar krotālijām, sniedzot šādu informāciju: 27.¹ 1. dzīvnieka dzimšanas novietnes reģistrācijas numuru; 27.¹ 2. mātes identifikācijas numuru, tās atnešanās datumu un atnešanās vieglumu; 27.1 3. dzīvnieka dzimšanas datumu un krotālijas numuru; 27.¹ 4. dzīvnieka dzimumu un svaru; 27.¹ 5. apmatojuma krāsu – teļam; 27.¹ 6. dzīvi dzimušo pēcnācēju skaitu vienam dzīvniekam; 27.¹ 7. nedzīvi dzimušo dzīvnieku skaitu.</p>					
8. Aītu un kazu identifikācija un reģistrācija						
8.1.prasība"Par aītu un kazu identifikāciju"						

8.1.1.	<p>VIII. Aitu un kazu apzīmēšanas veidi un līdzekļi</p> <p>54. Jaundzimušos jērus un no trešās valsts ievestās aitas, ja vien dzīvniekus neieved kaušanai, 30 dienu laikā pēc jēru piedzimšanas vai pēc aitas ievietošanas novietnē apzīmē ar krotālijām, iestiprinot tās abās ausīs</p>	Padomes 2003.gada 17.decembra Regulas (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitū un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK, 4.pants	Ministru kabineta 2014.gada 15.jūlija noteikumu Nr.393 "Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrācijas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība" 54. un 55.punkts			
8.1.2.	55. Jaundzimušos kazlēnus un no trešās valsts ievestās kazas, ja vien dzīvniekus neieved kaušanai, 20 dienu laikā pēc kazlēnu piedzimšanas vai pēc kazas ievietošanas novietnē apzīmē ar krotālijām, iestiprinot tās abās ausīs.					
8.2.prasība "Par informācijas sniegšanu un novietnes dzīvnieku reģistru"						
8.2.1.	<p>16. Liellopu, zirgu, cūku, aitū un kazu īpašnieks vai turētājs elektroniski vai papīra formā veido un uztur novietnes dzīvnieku reģistru, kurā iekļauj šādu informāciju: 16.3. par aitām un kazām – regulas Nr. 21/2004 pielikuma B daļā minētos datus;</p> <p>17. Īpašnieks vai turētājs novietnes dzīvnieku reģistrā ierakstīto informāciju glabā vismaz trīs gadus pēc dzīvnieka likvidēšanas un informāciju tajā atjauno triju dienu laikā pēc attiecīgā notikuma;</p> <p>18. Novietnes dzīvnieku reģistru var neveidot, ja tās īpašnieks ar datu centru ir noslēdzis līgumu par šo noteikumu 16. punktā minētās informācijas reģistrēšanu datu centra elektroniskās paziņošanas sistēmā.</p>	Padomes 2003.gada 17.decembra Regulas (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitū un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK, 5.pants	Ministru kabineta 2014.gada 15.jūlija noteikumu Nr.393 "Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrācijas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība" 16.3.apakšpunkts, kā arī 17., 18., 28., 29., 31. un 32.punkts			
8.2.2.	28. Ja mainās lauksaimniecības dzīvnieka īpašnieks, iepriekšējais un jaunais īpašnieks septiņu dienu laikā pēc darījuma datu centrā iesniedz dzīvnieku pārvietošanas deklarāciju, norādot šādu informāciju: 28.1. iepriekšējā un jaunā ganāmpulka reģistrācijas numuru; 28.2. dzīvnieka sugu; 28.3. dzīvnieka identifikācijas numuru – liellopam, zirgam, kazai un aitam; 28.4. cūku, trušu, kažokzvēru, mājputnu, bišu saimju un savvaļas dzīvnieku skaitu un novietnes reģistrācijas numuru; 28.5. pārvietošanas sākuma un beigu datumu un laiku; 28.6. pārvadātāja transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numuru un pārvadāšanas atļaujas numuru, ja tāda izsniegta saskaņā ar normatīvo aktu prasībām par dzīvnieku pārvadāšanu					

8.2.3.	<p>29. Ja lauksaimniecības dzīvnieku pārvieto no vienas novietnes uz citu (izņemot pārvietošanu uz kautuvi), īpašnieks vai turētājs septiņu dienu laikā pēc notikuma datu centrā iesniedz dzīvnieku pārvietošanas deklarāciju, norādot šādu informāciju:</p> <p>29.1. tās novietnes reģistrācijas numuru, no kuras dzīvnieku pārvieto; 29.2. tās novietnes reģistrācijas numuru, uz kuru dzīvnieku pārvieto; 29.3. dzīvnieka sugu; 29.4. dzīvnieka identifikācijas numuru – liellopam, zirgam, kazai un aītai; 29.5. cūku, trušu, kažokzvēru, mājputnu, bišu saimju un savvaļas dzīvnieku skaitu; 29.6. pārvietošanas sākuma un beigu datumu un laiku; 29.7. pārvadātāja transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numuru un pārvadāšanas atļaujas numuru, ja tāda izsniegta saskaņā ar normatīvo aktu prasībām par dzīvnieku pārvadāšanu</p>					
	<p>31. Ja lauksaimniecības dzīvnieku ievēd no citas valsts, īpašnieks vai turētājs septiņu dienu laikā pēc dzīvnieka ievēdošanas novietnē datu centrā iesniedz: 31.1. liellopa pases oriģinālu vai zirga pases kopiju; 31.2. dokumenta kopiju, kas apliecina liellopa, aītas vai kazas izcelsmi; 31.3. veterinārā (veselības) sertifikāta kopiju</p>	<p>Padomes 2003.gada 17.decembra Regulas (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aītu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK, 5.pants</p>				
8.2.4.	<p>32. Ja lauksaimniecības dzīvnieku izveēd uz citu valsti, īpašnieks septiņu dienu laikā pēc dzīvnieka izveēšanas datu centrā iesniedz veterinārā (veselības) sertifikāta kopiju un datu centra elektroniskās paziņošanas sistēmā par izveēšanai paredzētajiem lauksaimniecības dzīvniekiem norāda šādu informāciju: 32.1. atrašanās novietnes reģistrācijas numuru; 32.2. pārvēdošanas galamērķa valsti; 32.3. dzīvnieka sugu; 32.4. dzīvnieka identifikācijas numuru – liellopam, zirgam, kazai un aītai; 32.5. cūku, trušu, kažokzvēru, mājputnu, bišu saimju un savvaļas dzīvnieku skaitu; 32.6. dzīvnieka pārvēdošanas sākuma datumu un laiku; 32.7. pārvēdoātāja transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numuru un pārvēdoāšanas atļaujas numuru, ja tāda izsniegta saskaņā ar normatīvajiem aktiem par dzīvnieku pārvēdoāšanu</p>		<p>Ministru kabineta 2014.gada 15.jūlija noteikumu Nr.393 "Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība" 16.3.apakšpunkts, kā arī 17., 18., 27.1., 27.5. un 27.6. apakšpunkts 27.¹., 28., 29., 31. un 32.punkts</p>			

8.2.5.	<p>27. Ja liellopu, zirgu, aitu vai kazu novietnē dzīvnieki ir atnesušies, bijuši aborti, dzīvnieki tikuši kastrēti, ir nokauti, nobeigušies vai pazuduši, īpašnieks vai turētājs septiņu dienu laikā pēc notikuma datu centram paziņo šādu informāciju:</p> <p>27.1. novietnes reģistrācijas numuru;</p> <p>27.5. nokauto, nobeigušos, bojā gājušo vai pazudušo dzīvnieku identifikācijas numuru; 27.6. nokauto vai nobeigušos neapzīmēto dzīvnieku mātes identifikācijas numuru un to dzimšanas datumu</p>				
8.2.6.	<p>27.¹ Par dzīvnieka piedzimšanu un apzīmēšanu liellopu, aitu un kazu ganāmpulka īpašnieks vai turētājs datu centram paziņo septiņu dienu laikā pēc jaundzimušo teļu, kazlēnu un jēru apzīmēšanas ar krotālijām, sniedzot šādu informāciju:</p> <p>27.¹ 1. dzīvnieka dzimšanas novietnes reģistrācijas numuru;</p> <p>27.¹ 2. mātes identifikācijas numuru, tās atnešanās datumu un atnešanās vieglumu;</p> <p>27.1 3. dzīvnieka dzimšanas datumu un krotālijas numuru;</p> <p>27.¹ 4. dzīvnieka dzimumu un svaru;</p> <p>27.¹ 5. apmatojuma krāsu – teļam;</p> <p>27.¹ 6. dzīvi dzimušo pēcnācēju skaitu vienam dzīvniekam;</p> <p>27.¹ 7. nedzīvi dzimušo dzīvnieku skaitu.</p>				
9. Dzīvnieku slimības					
9.1. Transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) profilakses, kontroles un apkarošanas pasākumi					
9.1.1.prasība" Ierobežojumi lauksaimniecības dzīvnieku barošanā"					

9.1.1	<p>Aizliegumi attiecībā uz dzīvnieku barību (7.pants)</p> <p>1. Atgremotājus ir aizliegts barot ar proteīniem, kas iegūti no zīdītājiem. 2. Turklāt 1. punktā minēto aizliegumu attiecina dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem saskaņā ar IV pielikuma 1. punktu. 3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, neierobežojot IV pielikuma 2. punkta noteikumus. 4. Dalībvalstīm vai to reģioniem, kas ietilpst 5. kategorijā, nav atļauts eksportēt vai glabāt mājlopiem paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtu proteīnu, vai zīdītājiem (izņemot suņus un kaķus) paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtus pārstrādātus proteīnus. Trešām valstīm vai to reģioniem, kas ietilpst 5. kategorijā, nav atļauts eksportēt uz Kopienu mājlopiem paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtu proteīnu, vai zīdītājiem (izņemot suņus un kaķus) paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtus pārstrādātus proteīnus. 5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai un jo īpaši noteikumus par savstarpējas inficēšanās profilaksi un par paraugu ņemšanas un analīzes (kas jāveic, lai pārbaudītu šā panta ievērošanu) metodēm pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2001.gada 22.maija Regulas (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai, 7.pants</p>				
9.1.2.prasība "Transmisīvās sūkļveida encefalopātijas profilakses un kontroles pasākumi"						
9.1.2.	<p>TSE KONTROLE UN APKAROŠANA (11.pants)</p> <p>Paziņojums</p> <p>Neierobežojot Direktīvu 82/894/EEK (1), dalībvalstis nodrošina to, ka par visiem ar TSE varbūtēji slimiem dzīvniekiem nekavējoties paziņo kompetentām iestādēm. Dalībvalstis regulāri informē cita citu un Komisiju par paziņotajiem saslimšanas gadījumiem ar TSE. Kompetent āiestāde nekavējoties veic šīs regulas 12. pantā paredzētos pasākumus, kā arī visus citus vajadzīgos pasākumus.</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2001.gada 22.maija Regulas (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai, 11., 12., 13. un 15.pants</p>	<p>Veterinārmedicīnas likuma 59.panta 8.punkta "a" apakšpunkts</p>			

<p>Pasākumi attiecībā uz varbūtēji slimiem dzīvniekiem 1.</p> <p>Katram dzīvniekam, kas varbūt ir inficēts ar TSE, nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu, līdz ir zināmi kompetentās iestādes veikto klīnisko un epidemioloģisko pārbaužu rezultāti, vai arī nokauj oficiālā kontrolē laboratorijas pārbaudēm. Ja ir aizdomas par liellopa saslimšanu ar GSE kādā dalībvalsts saimniecībā, visiem pārējiem šīs saimniecības liellopiem līdz pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu. Ja ir aizdomas par aitas vai kazas saslimšanu ar GSE kādā dalībvalsts saimniecībā, pamatojoties uz objektīviem pierādījumiem, piemēram, tādu testu rezultātiem, kas praktiski ļauj atšķirt dažādas TSE formas, visām pārējām šīs saimniecības aitām un kazām līdz pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu.</p>		<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2001.gada 22.maija Regulas (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai, 11., 12., 13. un 15.pants</p>	<p>Veterinārmedicīnas likuma 59.panta 8.punkta "a" apakšpunkts</p>			
<p>Ja ir pierādījumi, ka saimniecība, kurā dzīvnieks atradies laikā, kad radās aizdomas par saslimšanu ar GSE, nevarētu būt tā saimniecība, kurā dzīvnieku būtu varējusi apdraudēt GSE, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu par oficiāla pārvietošanas ierobežojuma noteikšanu tikai varbūtēji inficētajam dzīvniekam. Ja uzskata par vajadzīgu, kompetentā iestāde atkarībā no pieejamās epidemioloģiskās informācijas var arī pieņemt lēmumu par oficiālas kontroles piemērošanu citām saimniecībām vai tikai apdraudētajai saimniecībai.</p> <p>Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un atkāpjoties no šā punkta otrās, trešās un ceturtais daļas prasībām, dalībvalsti var atbrīvot no oficiālajiem dzīvnieku pārvietošanas ierobežojumiem, ja tā veic pasākumus, kas nodrošina līdzvērtīgus drošības pasākumus.</p>						

<p>2. Ja kompetentā iestāde nolemj, ka iespēju par inficēšanos ar TSE nevar izslēgt, dzīvnieku nokauj, ja tas vēl ir dzīvs; tā smadzenes un visus citus audus, ko var norādīt kompetentā iestāde, izņem un nosūta oficiāli apstiprinātai laboratorijai, 19. panta 1. punktā paredzētajai attiecīgās valsts etalonlaboratorijai vai 19. panta 2. punktā paredzētajai Kopienas etalonlaboratorijai uz pārbaudi saskaņā ar 20. pantā paredzētajām testu metodēm. 3. Visas varbūtēji slimā dzīvnieka ķermeņa daļas, tajā skaitā ādu, līdz negatīvas diagnozes noteikšanai patur oficiālā kontrolē vai iznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu. 4. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.</p>						
<p>Pasākumi pēc apstiprinājuma saņemšanas par saslimšanu ar TSE (13.pants) 1. Ja saslimšana ar TSE ir oficiāli apstiprināta, pēc iespējas ātrāk veic šādus pasākumus: a) visas dzīvnieka ķermeņa daļas pilnībā iznīcina saskaņā ar V pielikumu, izņemot audus, ko saskaņā ar III pielikuma B nodaļas III daļas 2. punktu saglabā uzskaitē; b) veic izmeklēšanu, lai saskaņā ar VII pielikuma 1. punktu identificētu visus apdraudētos dzīvniekus; c) visus VII pielikuma 2. punktā minētos dzīvniekus un dzīvnieku produktus, ko b) apakšpunktā minētās izmeklēšanas laikā identificē kā apdraudētus, nokauj un pilnībā iznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. un 4. punktu. Atkāpjoties no šā punkta, dalībvalstis var piemērot citus pasākumus, kas piedāvā līdzvērtīgu aizsardzības līmeni, ja šie pasākumi ir apstiprināti saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.</p>		<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2001.gada 22.maija Regulas (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai, 11., 12., 13. un 15.pants</p>	<p>Veterinārmedicīnas likuma 59.panta 8.punkta "a" apakšpunkts</p>			

	<p>2. Līdz 1. punkta b) un c) apakšpunktā minēto pasākumu īstenošanai saimniecību, kurā dzīvnieks atradās, kad apstiprināja saslīmšanu ar TSE, pakļauj oficiālai kontrolei, un pret TSE uzņēmīgo dzīvnieku un no tiem iegūtu dzīvnieku izcelses produktu jebkuru pārvietošanu no saimniecības vai uz saimniecību var veikt tikai ar kompetentās iestādes atļauju, lai nodrošinātu attiecīgo dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu tūlītēju izsekošanu un identificēšanu.</p> <p>Ja ir pierādījumi, ka saimniecība, kurā slimais dzīvnieks atradās, kad apstiprināja saslīmšanu ar TSE, nevarētu būt tā saimniecība, kurā dzīvnieku apdraudējusi TSE, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu pakļaut oficiālai kontrolei abas saimniecības vai tikai apdraudēto saimniecību.</p>					
	<p>3. Atkāpjoties no 1. punkta b) un c) apakšpunkta prasībām, dalībvalstis, kas ir ieviesušas 12. panta 1. punkta piektajā daļā paredzētajiem drošības pasākumiem līdzvērtīgu aizvietotājsistēmu, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var atbrīvot no prasības par dzīvnieku pārvietošanas oficiālu ierobežošanu un prasības par dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu.</p>	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2001.gada 22.maija Regulas (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkaršanai, 11., 12., 13. un 15.pants</p>	<p>Veterinārmedicīnas likuma 59.panta 8.punkta "a" apakšpunkts</p>			
	<p>4. Īpašniekiem nekavējoties atlīdzina zaudējumus, kas radušies, nokaujot dzīvniekus vai iznīcinot dzīvnieku izcelsmes produktus saskaņā ar 12. panta 2. punktu un šā panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu.</p> <p>5. Neierobežojot Direktīvu 82/894/EEK, apstiprinātos TSE saslīmšanas gadījumus, kas nav GSE saslīmšanas gadījumi, Komisijai dara zināmus reizi gadā.</p>					
	<p>6. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru. a) dzīvnieku izcelsmes produktiem, uz ko attiecas 15. pants, un jo īpaši spermai, embrijiem un olšūnām; b) i) neapstrādātam pienam Direktīvas 92/46/EEK (1) nozīmē; ii) pienam, no kā ražo piena produktus Direktīvas 92/46/EEK nozīmē; iii) termiski apstrādātam dzeramajam pienam Direktīvas 92/46/EEK nozīmē; iv) dikalcija fosfātam (bez proteīna vai taukiem); v) ādām Direktīvas 92/118/EEK (2) nozīmē; vi) želatīnam Direktīvas 92/118/EEK nozīmē, kas iegūts no v) punktā minētajām ādām; vii) kolagēnam, kas iegūts no v) punktā minētajām ādām.</p>					

	<p>LAIŠANA TIRGŪ UN EKSPORTS</p> <p>Dzīvi dzīvnieki, to sperma, embriji un olšūnas</p> <p>1. Liellopu, aitu vai kazu un to spermas, embriju un olšūnu laišanu tirgū vai vajadzības gadījumā eksportēšanu pakļauj VIII pielikumā paredzētajiem nosacījumiem, bet importēšanu IX pielikumā paredzētajiem nosacījumiem. Kopā ar dzīvjiem dzīvniekiem un to embrijiem un olšūnām nosūta atbilstīgus veterināros vai veselības sertifikātus, ko paredz Kopienas tiesību akti, saskaņā ar 17. pantu vai importēšanas gadījumā saskaņā ar 18. pantu.</p>					
	2. Ar TSE varūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku pirmās paaudzes pēcnācēju, spermas, embriju un olšūnu laišanu tirgū pakļauj VIII pielikuma B nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.	<p>Eiropas Parlamenta un Padomes 2001.gada 22.maija Regulas (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai, 11., 12., 13. un 15.pants</p>	<p>Veterinārmedicīnas likuma 59.panta 8.punkta "a" apakšpunkts</p>			
	3. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.					
	<p>Veterinārmedicīnas likuma 59.pants. Dzīvnieku īpašniekiem vai turētājiem ir pienākums: 8) nekavējoties ziņot: a) praktizējošam veterinārārstam par dzīvnieka nobeigšanos, abortiem, vairāku dzīvnieku vienlaicīgas saslimšanas gadījumiem un jebkuru gadījumu, kas rada aizdomas par dzīvnieku saslimšanu ar infekcijas slimību</p>					
III. Dzīvnieku labturība						
11. Teļu labturības prasības						
	<p>II. Prasības teļu turēšanai</p> <p>3. Novietnē teļus tur nepiesietus. Teļiem neliek apaušus.</p>		<p>MK 2003. g. 2.septembra not. Nr. 491 "Teļu labturības prasības" 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 15., 17., 18., 19., 20. un 25.punkts</p>			
11.1.	4. Teļus, kurus tur grupās, barošanas laikā atļauts piesiet uz laiku, ne ilgāku par vienu stundu.					
11.2.	5. Teļu piesiešanai izvēlas valgu no atbilstoša materiāla, kas nerada dzīvniekiem ievainojumus, piemērotā garumā, lai neapgrūtinātu piecelšanos, apgulšanos un barības uzņemšanu. Ja teļi ir piesieti, tos regulāri pārbauda un sakārto valgu.					
11.3.	6. Teļus pēc astoņu nedēļu vecuma netur individuālajos sprostos, izņemot praktizējoša veterinārārsta noteiktus gadījumus, kad teļus nepieciešams izolēt veselības stāvokļa vai uzvedības dēļ.					
11.4.	7. Teļus uzreiz pēc to piedzimšanas, bet ne vēlāk kā sešu stundu laikā, nodrošina ar pirmpienu.					
11.5.						

11.6.	8. Teļus no divu nedēļu vecuma nodrošina ar svaigu ūdeni teļu fizioloģiskajām vajadzībām atbilstošā daudzumā. Slimiem teļiem, kā arī karstā laikā teļiem ir pastāvīgi pieejams svaigs ūdens.				
11.7.	9. Teļus baro ne retāk kā divas reizes dienā ar to vecumam, svaram, uzvedības un fizioloģiskajām vajadzībām atbilstošu barību. Barība: 9.1. satur nepieciešamo dzelzs daudzumu, lai nodrošinātu asinīs vidējo hemoglobīna līmeni vismaz 4,5 mmol/l teļiem, kas ir vecāki par divām nedēļām; 9.2. ir sagremojama, šķiedrvielām bagāta sausa barība. Teļiem vecumā no astoņām līdz divdesmit nedēļām šķiedrvielas daudzumu palielina no 50 līdz 250 gramiem. 9. ¹ Teļus no divu nedēļu vecuma nodrošina ar barības maisījumiem, kas paredzēti teļu ēdināšanai kā papildbarība.		MK 2003. g. 2.septembra not. Nr. 491 "Teļu labturības prasības" 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 15., 17., 18., 19., 20. un 25.punkts		
11.8.	10. Teļiem, kurus tur grupās, nodrošina vienlaicīgu piekļūšanu barībai, izņemot gadījumus, ja to barošanai izmanto zīdīšanu vai automatiskās barošanas metodi.				
11.9.	15. Novietnē nodrošina apgaismojumu ne mazāk par astoņām stundām diennaktī.				
11.10.	17. Teļu guļvietas: 17.1. uztur sausas, izmantojot dzīvnieku veselībai nekaitīgus pakaišus; 17.2. ierīko tā, lai nodrošinātu dzīvniekiem iespēju brīvi piecelties, apgulties, atpūsties un redzēt vienu otru; 17.3. nodrošina ar piemērotiem pakaišiem visiem teļiem, kas ir jaunāki par divām nedēļām.				
11.11.	18. Novietnes grīdas ir: 18.1. mehāniski izturīgas; 18.2. gludas un neslidenas, lai nepieļautu iespēju teļiem savainoties 18.3. fīrāmas un dezinficējamas.				
11.12.	19. Individuālos sprostus, izņemot sprostus, kuros ievieto slimos teļus, izveido: 19.1. ar redeļveida sānu sienām, lai nodrošinātu redzes un ožas kontaktu ar blakussprostos esošajiem dzīvniekiem; 19.2. noteiktā augstumā, kas nav zemāks par ievietotā dzīvnieka skausta augstumu, tam stāvēt; 19.3. noteiktā garumā, kas nav mazāks par ievietotā dzīvnieka garumu (mēra no dzīvnieka purngala līdz sēdes kaulam un iegūto skaitli reizina ar 1,1).		MK 2003. g. 2.septembra not. Nr. 491 "Teļu labturības prasības" 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 15., 17., 18., 19., 20. un 25.punkts		

11.13.	20. Teļiem, kurus tur grupās, atbilstoši to svaram nodrošina katram šādu platību: 20.1 līdz 150 kg smagiem teļiem - ne mazāku par 1,5 m ² 20.2 no 150 līdz 220 kg smagiem teļiem - ne mazāku par 1,7 m ² 20.3 220 kg un smagākiem teļiem - ne mazāku par 1,8 m ²	prasības" 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 15., 17., 18., 19., 20. un 25.punkts				
11.14.	25. Teļus, kurus tur novietnē, pārbauda ne retāk kā divas reizes diennaktī, teļus, kurus tur ārpus novietnes, - ne retāk kā reizi diennaktī.					
12. Cūku labturības prasības						
12.1.	II. Cūku turēšanas prasības 9. Cūkas baro ne retāk kā reizi dienā.					
12.2.	10. Ja cūkas tur grupās un baro, neizmantojot zīdīšanu vai automātiskās barošanas metodi, tām nodrošina iespēju vienlaikus piekļūt barībai.					
12.3.	11. Cūkām, kas ir vecākas par divām nedēļām, nodrošina iespēju brīvi uzņemt svaigu ūdeni.					
12.4.	12. Ir atļautas cūku identifikācijas procedūras un šādas neārstnieciskas operācijas: 12.1 sivēniem līdz septiņu dienu vecumam – acu zobu izkniebšana vai noslīpēšana, veidojot veselu līdzenu zobu virsmu 12.2 kuļiem – ilķņu sāsināšana, ja nepieciešams 12.3 daļēja astes amputācija 12.4 vīriešu kārtas dzīvnieku kastrācija (kastrējot nedrīkst plēst audus) 12.5 deguna riņķa ielikšana dzīvniekiem, ko audzē āra apstākļos brīvā turēšanas sistēmā.	MK 2009.g. 7.jūlija noteikumu Nr.743 "Cūku labturības prasības" 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43., 44. un 45.punkts				
	12.5.		13. Minētās procedūras veic tikai tādā gadījumā, ja ir savainoti sivēnmāšu pupi vai dzīvnieku ausis un astes. Pirms minētajām procedūrām, ņemot vērā vides apstākļus un dzīvnieku blīvumu grupās, veic pasākumus, lai nepieļautu astu nokošanu vai citas nevēlamas parādības. Ja minētās procedūras tiek veiktas, maina cūku turēšanas apstākļus vai saimniekošanas sistēmu.			
	12.6.		14. Neārstnieciskās operācijas atbilstošos sanitāros apstākļos ar piemērotiem līdzekļiem veic praktizējošs veterinārārsts vai persona, ko veterinārārsts ir teorētiski un praktiski apmācījis attiecīgo operāciju veikšanā.			
	12.7.		15. Sivēnus, kas vecāki par septiņām dienām, kastrē vai tiem asti amputē praktizējošs veterinārārsts, izmantojot anestēzijas līdzekļus un prolongētos analgētiskos līdzekļus.			

	<p>III. Dažādu tipu cūku turēšanas prasības.</p> <p>16. Katram atšķirtam sivēnam, audzējamai cūkai un nobarojamai cūkai, izņemot apsēklotas jauncūkas un sivēnmātes, kuras tur grupās, atbilstoši dzīvnieka svaram nodrošina šādu platību:</p>	<p>MK 2009.g. 7.jūlija noteikumu Nr.743 "Cūku labturības prasības" 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43., 44. un 45.punkts</p>			
12.8.	16.1 0,15 m ² , ja cūkas svars ir līdz 10 kilogramiem				
	16.2 0,20 m ² , ja cūkas svars ir no 11 līdz 20 kilogramiem				
	16.3 0,30 m ² , ja cūkas svars ir no 21 līdz 30 kilogramiem				
	16.4 0,40 m ² , ja cūkas svars ir no 31 līdz 50 kilogramiem				
	16.5 0,55 m ² , ja cūkas svars ir no 51 līdz 85 kilogramiem				
	16.6 0,65 m ² , ja cūkas svars ir no 86 līdz 110 kilogramiem				
	16.7 1,0 m ² , ja cūkas svars ir lielāks par 110 kilogramiem				
12.9.	17. Apsēklotai jauncūkai, ko tur grupā, nodrošina vismaz 1,64 m ² lielu kopējo grīdas platību				
12.10.	18. Sivēnmātei, ko tur grupā, nodrošina vismaz 2,25 m ² lielu kopējo grīdas platību.				
12.11.	19. Ja apsēklotas jauncūkas vai sivēnmātes tur grupās, kurās ir mazāk par sešām cūkām, kopējo grīdas platību palielina par 10%.				
12.12.	20. Ja apsēklotas jauncūkas vai sivēnmātes tur grupās, kurās ir 40 un vairāk cūku, kopējo grīdas platību var samazināt par 10%.				
12.13.	21. Ja daļai no kopējās grīdas platības ir ciets vienlaidu segums: 21.1 apsēklotai jauncūkai paredz vismaz 0,95m ² cietā grīdas seguma 21.2 grūsnai sivēnmātei paredz vismaz 1,3m ² cietā grīdas seguma 21.3 kanalizācijas atveres aizņem ne vairāk par 15% no grīdas platības				
12.14.	22. Ja cūkas tur grupās novietnes, kuras ir betona-redelju grīda, maksimālais spraugu platums starp redelēm ir: 22.1. maksimālais spraugu platums starp redelēm ir: 22.1.1 sivēniem – 11 mm 22.1.2 atšķirtiem sivēniem – 14 mm 22.1.3 audzējamām cūkām, un nobarojamām cūkām – 18 mm				

	22.1.4 jauncūkām pēc apsēklošanas un sivēnmātēm – 20 mm	MK 2009.g. 7.jūlija noteikumu Nr.743 "Cūku labturības prasības" 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43., 44. un 45.punkts				
	22.2. minimālais redeļu platums ir:					
	22.2.1 sivēniem un atšķirtiem sivēniem – 50mm					
	22.2.2 audzējamām cūkām, nobarojamām cūkām, jauncūkām pēc apsēklošanas un sivēnmātēm – 80 mm.					
12.15.	23. Būvējot vai pārbūvējot novietnes, telpās aizliegts ierīkot jauncūku un sivēnmāšu piesiešanai paredzētu aprīkojumu.					
12.16.	24. Jauncūkas un sivēnmātes aizliegts turēt piesietas.					
12.17.	25. Ja novietnē ir vairāk par 10 sivēnmātēm, sivēnmātes un jauncūkas laikposmā no četrām nedēļām pēc apsēklošanas līdz nedēļai pirms plānotās atnešanās tur grupās. Ja aizgaldā ir seši vai vairāk dzīvnieki, aizgalda malas ir vismaz 2,8 metrus garas. Ja aizgaldā ir mazāk par sešiem dzīvniekiem, aizgalda malas ir vismaz 2,4 metrus garas.					
12.18.	26. Ja novietnē ir mazāk par 10 sivēnmātēm, sivēnmātes un jauncūkas laikposmā no četrām nedēļām pēc apsēklošanas līdz nedēļai pirms plānotās atnešanās var turēt individuālos aizgaldos, nodrošinot tām iespēju brīvi pagriezties.					
12.19.	27. Sivēnmātēm un jauncūkām nodrošina pastāvīgi pieejamus pakaišus, kas atbilst šo noteikumu 43.1.apakšpunktā minētajām prasībām.					
12.20.	28. Lai apmierinātu cūku izsalkumu un tieksmi košļāt, grūsnas sivēnmātes, kas nezīda, un jauncūkas nodrošina ar pietiekamu daudzumu barības, kas ir lielos gabalos vai ar augstu šķiedrvielu saturu un lielu enerģētisko vērtību.					
12.21.	29. Kuiļa aizgalda platību paredz ne mazāku par 6m ² , lai dzīvniekam nodrošinātu kustību brīvību un tas varētu dzirdēt, redzēt un saost citas cūkas.					
12.22.	30. Ja kuiļa aizgaldā paredzēts lecināt cūkas, nodrošina vismaz 10 m ² lielu platību bez šķēršļiem.					
12.23.	31. Grūsnas sivēnmātes un jauncūkas:					
	31.1 apstrādā pret endoparazītiem un ektoparazītiem, ja nepieciešams					
	31.2 noīra pirms ievietošanas atnešanās aizgaldā.					

12.24.	32. Grūsnas sivēnmātes un jauncūkas nedēļu pirms plānotās atnešanās nodrošina ar migas taisīšanai piemērotiem materiāliem pietiekamā daudzumā, ja novietnē neizmanto šķidro mēslu aizvadišanas sistēmu, kas tehniski nav tam piemērota.	MK 2009.g. 7.jūlija noteikumu Nr.743 "Cūku labturības prasības" 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43., 44. un 45.punkts			
12.25.	33. Atnešanās aizgaldā nodrošina brīvu platību dabisku dzemdību atvieglšanai vai palīdzības sniegšanai dzemdību laikā.				
12.26.	34. Atnešanās aizgaldā nodrošina sivēnu aizsardzībai piemērotu nožogojumu.				
12.27.	35. Sivēniem nodrošina pietiekami lielu platību, kur visi sivēni vienlaikus var apgulties. Tā var būt no cieta seguma, izklāta ar īpašu paklāju, salmu pakaišiem vai citu piemērotu materiālu.				
12.28.	36. Atnešanās aizgaldā sivēniem nodrošina pietiekami lielu platību, lai tie bez grūtībām var zīst sivēnmāti.				
12.29.	37. Sivēnus nedrīkst atšķirt no sivēnmātes, pirms tie sasniedz 28 dienu vecumu.				
12.30.	38. Sivēnus var atšķirt no sivēnmātes pēc 21 dienas vecuma sasniegšanas, ja tas nepieciešams sivēnmātes vai sivēnu veselības un labturības dēļ. Tādā gadījumā sivēnus ievieto īpaši paredzētā novietnē, ko pirms katras jaunas dzīvnieku grupas ievietošanas tīra un dezinficē.				
12.31.	39. Atšķirtos sivēnus, audzējamās un nobarojamās cūkas tur grupās, pēc iespējas samazinot pārgrupēšanas nepieciešamību.				
12.32.	40. Pārgrupējot jebkura vecuma cūkas:				
	40.1 to vēlams izdarīt nedēļas laikā pēc atšķiršanas				
	40.2 aizgaldā nodrošina cūkām iespēju izvairīties citai no citas				
	40.3 trankvilizatorus lieto tikai pēc praktizējoša veterinārārsta ieteikumiem				
12.33.	40.4 nodrošina adaptācijas uzraudzību				
	41. Ja cūku grupā vērojamas izteiktas agresijas pazīmes, noskaidro tās iemeslus un veic atbilstošus pasākumus, piemēram, dzīvniekus nodrošina ar pietiekamu daudzumu salmu vai citiem materiāliem, lai tos nodarbinātu. Apdraudētās vai īpaši agresīvās cūkas atšķir no pārējās dzīvnieku grupas un uz laiku ievieto atsevišķā aizgaldā.				
12.34.	IV. Prasības cūku novietnēm 42. Cūku novietnē nav vēlami trokšņi, kuru stiprums pārsniedz 85 decibelus, kā arī pēkšņi un ilgstoši trokšņi.				
	43. Cūku aizgaldus:				

12.35.	43.1 nodrošina ar pietiekamu daudzumu cūku nodarbināšanai paredzētu veselībai nekaitīgu materiālu (piemēram, salmiem, sienu, koksnī, zāģskaidām, sēņu kompostu, kūdru vai šo materiālu sajaukumu), kas ir piemērots attiecīgajai kanalizācijas sistēmai	MK 2009.g. 7.jūlija noteikumu Nr.743 "Cūku labturības prasības" 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43., 44. un 45.punkts			
	43.2 nodrošina ar siltu, ērtu, pietiekami tīru un sausu guļvietu, kur vienlaikus visas cūkas var atpūsties				
	43.3 ierīko tā, lai cūkas redzētu cita citu. Minētais nosacījums neattiecas uz jauncūkām un sivēnmātēm, kuras nedēļu pirms plānotās atnešanās un atnešanās laikā var turēt atsevišķi.				
12.36.	44. Novietnes grīdas ir:				
	44.1 mehāniski izturīgas				
	44.2 gludas un nav slidenas, lai novērstu iespēju, ka cūkas savainojas.				
	44.3 piemērotas cūku lielumam un svaram.				
12.37.	45. Novietnē vismaz astoņas stundas diennaktī nodrošina apgaismojumu ar gaismas intensitāti, kas ir ne mazāka par 40 luksiem.				
13. Vispārīgās labturības prasības lauksaimniecības dzīvniekiem					
13.1.	Lauksaimniecības dzīvnieku aizsardzība Ja lauksaimniecības dzīvnieks ir slims vai guvis traumu, dzīvnieka īpašnieks vai turētājs nekavējoties nodrošina tam nepieciešamo aprūpi un pieaicina praktizējošu veterinārārstu ārstnieciskās palīdzības sniegšanai.	Dzīvnieku aizsardzības likuma 14.pants			
13.2.	Lauksaimniecības dzīvnieku vispārīgās labturības prasības 3. Dzīvniekus tur lauksaimniecības mērķiem, ja pēc to genotipa (organisma iedzimtības faktoru kopuma) vai fenotipa (organisma ārējo un iekšējo struktūru un funkciju vai pazīmju un īpašību kopuma) šāda dzīvnieku turēšana nekaitē to veselībai un labsajūtai.				
13.3.	5. Lauksaimniecības dzīvniekus noteiktos laika intervālos baro ar to vecumam, sugai un fizioloģiskajām vajadzībām atbilstošu pilnvērtīgu barību un dzirdina ar svaigu ūdeni. Dzīvnieku barība un ūdens nesatur vielas un priekšmetus, kas dzīvniekam var izraisīt ciešanas vai savainojumus.				

13.4.	6. Lauksaimniecības dzīvnieku novietnes automātisko un mehānisko aprīkojumu pārbauda ne retāk kā reizi dienā un konstatētos bojājumus nekavējoties novērš. Ja tas nav iespējams, nekavējoties veic nepieciešamos pasākumus lauksaimniecības dzīvnieku veselības un labturības nodrošināšanai. Lai novērstu ugunsbīstamības risku un elektrotraumas, novietni apsaimnieko saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ugunsdrošību un elektrodrošību.		Dzīvnieku aizsardzības likuma 14.pants			
13.5.	7. Lauksaimniecības dzīvniekiem nodrošina to sugai, fizioloģiskajām un etoloģiskajām vajadzībām nepieciešamo fizisko aktivitāti. Ja dzīvnieks ilgstoši vai pastāvīgi ir piesiets vai tā kājas ir sapītas ar valgu, vai tas atrodas būrī, dzīvniekam nodrošina pietiekami daudz vietas kustībām					
13.6.	8. Nepieļauj lauksaimniecības dzīvnieka turēšanu pastāvīgā tumsā. Ja dzīvnieku tur pastāvīgā mākslīgā apgaismojumā, tam nodrošina nepieciešamo atpūtu no šī apgaismojuma. Ja lauksaimniecības dzīvnieka fizioloģisko un etoloģisko vajadzību nodrošināšanai dabiskais apgaismojums nav pietiekams, nodrošina pienācīgu mākslīgu apgaismojumu.					
13.7.	9. Lauksaimniecības dzīvniekus, kas tiek turēti āra apstākļos, aizsargā no nelabvēlīgiem laikapstākļiem un plēsējiem, kā arī nepieļauj draudus to veselībai un dzīvībai					
13.8.	10. Novietnes, aplokus, aizgaldus un aprīkojumu izgatavo no materiāliem, kas: 10.1. nekaitē lauksaimniecības dzīvnieka veselībai; 10.2. ir tīrāmi un dezinficējami.					
13.9.	11. Lauksaimniecības dzīvnieku novietņu aprīkojums nedrīkst būt ar asām malām vai izciļņiem, kas varētu dzīvniekus savainot.					
13.10.	12. Lauksaimniecības dzīvnieku barošanas un dzirdināšanas vietas iekārto tā, lai nepieļautu barības un ūdens piesārņojumu un nodrošinātu visu dzīvnieku ērtu piekļūšanu barošanas un dzirdināšanas vietām, novēršot savstarpējās konkurences negatīvo ietekmi.					

13.11.	13. Slimību profilaksei, ārstniecībai vai zootehniskos nolūkos lauksaimniecības dzīvniekiem dod veterinārās zāles. Ja dzīvniekiem ievadītas lietošanas ierobežojumiem pakļautas zāles, tās lieto saskaņā ar normatīvo aktu prasībām par ierobežojumiem zāļu lietošanā dzīvniekiem, kā arī dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu aprītē.		Dzīvnieku aizsardzības likuma 14.pants			
13.12.	14. Lauksaimniecības dzīvnieka īpašnieks dzīvnieka pārbaudes veikšanai jebkurā diennaktī nodrošina atbilstošu (pastāvīgu vai pārvietojamu) apgaismojumu.					
13.13.	15. Lauksaimniecības dzīvnieka īpašnieks nodrošina, ka gaisa apmaiņa, ventilācija, putekļu daudzums, temperatūra, relatīvais gaisa mitrums, gāzu koncentrācija un trokšņu intensitāte nekaitē lauksaimniecības dzīvniekam un atbilst dzīvnieka fizioloģiskajām un etoloģiskajām vajadzībām.					
13.14.	16. Novietnes, kas aprīkotas ar mākslīgās ventilācijas iekārtu: 16.1. apgādā ar trauksmes ierīci, kas iekārtas bojājuma laikā brīdina par ventilācijas traucējumiem. Trauksmes ierīci regulāri pārbauda; 16.2. nodrošina ar rezerves ventilāciju, kas garantē pietiekamu gaisa apmaiņu un saglabā dzīvnieka veselību un labsajūtu, ja pamatsistēma ir bojāta					
13.15.	18. Lauksaimniecības dzīvnieka īpašnieks nodrošina, lai: 18.2. ne retāk kā reizi diennaktī tiktu pārbaudīta lauksaimniecības dzīvnieku veselība un turēšanas apstākļu atbilstība lauksaimniecības dzīvnieku labturības prasībām; 18.3. slimais vai savainotais lauksaimniecības dzīvnieks tiktu nošķirts, bet, ja tas nav iespējams, tiktu nodrošināti tā atveseļošanai piemēroti apstākļi; 18.6. tiktu veikta uzskaitē par lauksaimniecības dzīvnieka saslimšanas gadījumiem, tā ārstēšanu vai dzīvnieka nāvi. Šo informāciju glabā trīs gadus un pēc pieprasījuma uzrāda Pārtikas un veterinārā dienesta inspektoram; 18.8. par lauksaimniecības dzīvnieku rūpētos atbilstošs skaits darbinieku ar attiecīgām prasmēm un profesionālajām iemaņām		Dzīvnieku aizsardzības likuma 14.pants			
13.16.	19. Aizliegts pārveidot lauksaimniecības dzīvnieka izskatu, izņemot gadījumus, ja tas ir noteikts dzīvnieku aizsardzības un labturības jomu regulējošajos normatīvajos aktos					

13.17.	20. Aizliegts izmantot lauksaimniecības dzīvnieku dabisko vai mākslīgo vairošanu vai vairošanas procedūras, kas izraisa vai var izraisīt dzīvniekam sāpes vai savainojumus. Saskaņā ar dzīvnieku aizsardzības un labturības jomu regulējošajiem normatīvajiem aktiem ir atļauts izmantot veidus, kas varētu izraisīt nelielas vai īslaicīgas ciešanas vai savainojumus				
--------	--	--	--	--	--

Konsultanta ieteikumi

Saimniecības pārstāvis

(paraksts)

Konsultants

(paraksts)